

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in po-
šiljajo uredništvu lista »Mir«
v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.
Osebni pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni
strani lista napišejo, druga
stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor
priložiti pošto znamko.

Nefrankovani dopisi se ne
sprejmejo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 4—
» Nemčijo . . . » 5—
» ostalo inozemstvo . . » 6—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.
Posamezna številka velja 10 h.

Za oglasi se plačuje po 10 h, med
besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat;
minimum 24 cm². — Za poslano se
plačuje po 15 h, za parte in zahvale
po 20 h za 1 cm². — Za male oglaš-
e se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za
besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za
izvestilo pri upravištvu 40 h posebej.
Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov:
Upravištvó lista »Mir« v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.
Poštnohranilnični račun št. 96.232.

Leto XXXVI.

Celovec, 16. februarja 1917.

Št. 7.

Udanostna izjava koroških Slovencev.

„Katoliško politično in gospodarsko društvo
za Slovence na Koroškem“ je dne 7. 2. t. l. poslalo
v imenu koroških Slovencev na Nj. eksccelenco
gospoda ministrskega predsednika Henrika grofa
Clam-Martinitica sledečo izjavo:

Vaša eksccelencia!

Ker v poklonitveni deputaciji vojvodine Ko-
roške skoraj 100.000 slovenskega prebivalstva ni
bilo zastopanega, sili v teh dneh, ko stopajo ljud-
stva vseh dežel staroslavne monarhije pred vzvi-
šeni prestol Habsburžanov, da prejasni cesarski
hiši iznova izrazijo prisego večne zvestobe do
vladarske hiše in monarhije, tudi slovensko pre-
bivalstvo koroške dežele, da pred stopnicami pre-
stola priseže neugasljivo ljubezen in udanost do
nad vse ljubljene cesarske dvojice, podedovane
cesarske hiše in monarhije.

Vašo Eksccelenco prosimo, da blagovoli ta
naša najodkriteljša in najgloblja čustva na Najvišje
mesto sporočiti.

Za male narode.

Svetovna vojna je poleg velikega gorjá pri-
nesla vendar tudi nekaj dobrega. Vojskujoče se
države so takorekoč čez noč začele kazati strašno
skrb za male narode in njihov obstoj. Sovražne
veledržave razglašajo celó vsemu svetu, da hočejo
male narode osvoboditi in jim zagotoviti obstoj
in kulturni razvoj. Da jih pri tem ne vodi skrb
za male narode, ampak le lasten hasek in da si
s tem hočejo pridobiti le simpatije in naklonjenost
nevtralecev, ni težko pogoditi. Katera država pa
se je pred vojsko brigala za male narode, niti za
lastne male narode, tem manj za tuje. Med vojsko
so so celó pogosto slišali glasovi, da je narod-
nostno načelo doživelo polom in da živ krst ne
bo več povpraševal za njim.

In vendar je ravno narobe res! Vprašanje
o bodočnosti malih narodov je stopilo v državni
politiki vseh modernih držav na prvo mesto, in
nanj se opirajo vse važne državne note in izjave
velikih držav. Velike države same so poklicale

zopet na površje narodnostno vprašanje in ga ne
bodo mogle več utajiti, ko bo vojne konec.

Avstrijski mali narodi, med njimi v prvi vrsti
Slovenci, so vedno jasno in odločno in nešteto-
krat slovesno izjavljali, da iščejo svojo bodočnost ne-
premakljivo le v lastni monarhiji, ki edina po
svoji ustavi in svojem poklicu jim zagotavlja bo-
dočnost in obstoj. To svoje načelo smo Slovenci
med vojsko slovesno obnovili in to prisego zape-
čatili s potoki junaške krvi.

Mali narodi modernih držav so pa v tej
vojski tudi pokazali svoje posebne vrline, ki se
v mirnem času niso dovolj opazile in cenile. Kljub
temu da mali narodi niso imeli dovolj sredstev za
kulturni razvoj, da so se jim v tem oziru stavile
celó velike ovire, so mali narodi pokazali veliko
mero inteligence (razumnosti); dokazali so obču-
dovanja vredno vztrajnost in duševne vrline ter
so se izkazali kot najboljši vojaki. Večen boj za
obstanek jih je zbistril in njihovo odporno silo
okrepil. Večje države bi z malimi narodi v kul-
turnem, državnem in vojaškem oziru mnogo iz-
gubile. Zdi se, da so se tudi pri nas začeli briht-
nejši ljudje tega zavedati.

Sam naš presvitli cesar je v svojem mani-
festu na svoje narode dal slovesno obljubo, da
hoče biti svojim narodom pravičen in mil knez,
da hoče spoštovati njihove ustavne svobode in
druge pravice in skrbno čuvati enakost pravice
za vse.

V avstro-ogrski noti na Wilsona in papeža,
v kateri c. in kr. vlada odgovarja na odklonitev
miru, se nahaja stavek: „V mirnem zaupanju
bodo zvezne sile nadaljevale boj za svojo pravico,
dokler ne bo izsiljen mir, ki zjamči lastnim
narodom obstoj, čast in svobodo razvoja...“

Nemška vlada je 31. januarja t. l. v odgovoru
na Wilsona izjavila, da je zelo zadovoljna, ker
soglašja z marsikaterim Wilsonovim načelom,
„kamor spada na prvo mesto pravica samoodlo-
čevanja in enakopravnost vseh narodov.“

Tudi v časopisju v Nemčiji prodira ta misel
vedno bolj. V „Berliner Tageblattu“ piše dr. Haas,
da naj Evropa v miru ne pozabi izvesti pravice
vsakega naroda do kulturnega življenja, do lastne
šole, do lastnega jezika in do obsežne avtonomije.

Če velja to narodnostno načelo za narode v
drugih državah, velja to tembolj za našo državo,
kjer je narodnostno načelo že priznано, enako-
pravnost narodov v temeljnem državnem zakonu
zajamčena in je ohranitev malih narodov državna
ideja.

V monarhiji ne gre za to, ali se more proti
Nemcem ali brez Nemcev vladati, ampak edino
pravo načelo je, da se ne bi smelo proti nobe-
nemu katerikolemu narodu in brez no-
benega njenega naroda vladati. Kdor se
odreče temu načelu, ta se izreče proti monarhiji
kot taki, ki ni država samo enega ali drugega
naroda, ampak je država enakopravnih narodov.
To opravičuje tudi njen obstoj in mora biti njen
poklic.

Priznavati pa narodom svobodni razvoj in
enakopravnost pa ni toliko, kakor usiljevati mu
drug jezik, izključevati njegov lastni jezik iz šol,
uradov in javnega življenja. Saj so narodi, ki so
izgubili svoj jezik, izginili in jih ni več.

Narodnostno načelo, pišejo „Narodni Listy“
pa ne obsega samo priznanja jezikovnih pravic,
ampak tudi resnično blagohotno skrb za kulturni
razvoj in gospodarsko blaginjo naroda.

Za male narode, to je torej postalo v tej
vojski geslo držav, ki obeta malim narodom boljšo
bodočnost!

Bodo podmorski čolni odločili zmago?

Avstro-ogrška in nemška admiraliteta sta se
na vojskovanje s podmorskimi čolni dobro pri-
pravili in resno premislili vse okoliščine, ki pri-
dejo pri tem morda v poštev. Na podlagi njunih
izjav je Bethmann-Hollweg izrazil sodbo, da bomo
zmagali. Na kaj se opira ta račun?

Sovražniki že tudi ne živijo v preobilju in zlasti
Angleška mora 60 do 70 odstotkov živil uvažati.
Tudi na uvažanje lesa za premogovnike iz Skan-
dinavije je Angleška navezana, pa tudi na uvoz
raznih surovin za vojni material. Na Francoskem
in v Italiji že sedaj silno občutijo pomanjkanje

Podlistek.

Globaški zvon.

Kaj lepo pel si dnes slovó,
naš zvon iz temne line,
razlegal tvoj se don glasno
čez širno plan doline.

Tvoj tek tako legak, krepak,
mogočen tvoj je glas,
ponosno dviga se v mrak,
k molitvi kliče nas.

Nebeški glas tvoj, jasni zvon,
na dno srcá mi sega.
ker milo joka dnes tvoj don,
žalobno se razlega.

Kako veselo si zapel
nam pesem mirnih časov,
oznanjal nam Gospodov dan
v družbi svojih bratov.

In tožno zdihoval si ti,
ko legel v grob trpin,
si pel glasove žalosti
iz stolpa visočin.

V zboru svojih bratcev si
tak' lepo se glasil,
v zbranem spevu složnosti
tolažbe si delil.

Globaški zvon, ti krasni zvon,
kak poln si bil vrlin,
in glasno vzbujal je tvoj bron
na dom mi blag spomin.

A zdaj, oj zvon, je došel čas,
da ti se posloviš,
nikdar več, zvona mili glas,
nam duše ne zvedriš.

Kaj žalostna bo vasica,
žalosten vsak faran,
slehérn otrok in mamica,
otožen bo vsak dan.

Odšel od nas na vekomaj,
nikdar ne vrneš se;
obliko spremeniš sedaj,
oznanjal boš gorjé.

Oznanjal si nam ljubi mir,
za zmago boš zapel.
V društvu drugih boš ti vir
za mir — boš zadonel.

V slavo domovine naj
tvoj bron se zdaj glasi,
za dom, cesarja krepko zdaj
sovrantom naj zveni.

V Globasnici, dne 4. svečana 1917.

France Brandner:

Z Bogom, z Bogom, dom krasan.

Hrepenenje v srcu skrivno
goni vedno me domov,
gledat tja prirodo divno,
slušat tjakaj glas zvonov.

Tam doma je vse krasneje:
polje, gora, hrib in gaj,
zvon zveni doma mileje,
lepši solnce je sijaj. —

Let preteklo je obilo,
kar zapustil dom sem svoj,
in na tuja tla kanilo
vročih solz mi vže nebroj.

Poslal misli čez gorovje.
Urno, urno plujejo
v moje daleko domovje,
da se tam vradujejo.

Plakajoč so se vrnile
in mi rekle: dom prodan,
tuje roke ga kupile. —
Z Bogom, z Bogom, dom krasan!

premoga in gotovo že marsikatera tovarna za municijo stoji. Tudi prevažanje čet in potrebščin z Angleškega na bojišče bo zelo oteženo. V par mesecih se mora že pokazati, ali je ta račun pravi ali ne. Angleži, voditelji sovražnih držav, bi bili prisiljeni za mir, ako se vojskovanje s podmorskimi čolni v ostrejši obliki obnese. Na vsak način, piše švicarski vojaški kritik polkovnik Stegemann, bo vojskovanje s podmorskimi čolni vojsko skrajšalo.

Da tudi sovražniki ne bodo križem držali rok, je seveda tudi gotovo. V Rokavskem kanalu med Angleško in Francosko imajo Angleži brzo-vozeče stražne ladje in položene številne mine. Ker podmorski čolni ponoči nimajo razgleda, upajo Angleži, da bodo tukaj vendar kolikortoliko vzdržali pomorski promet, četudi bo v pristanih Severnega morja in Atlantskega oceana nemogoče izkrcavati. Ker je zapadna obal Španske prosta blokada, upajo preko Španije in Francoske dobivati blaga čez kanal.

Toda tudi v kanalu so podmorski čolni že pred 1. svečanom delovali in bodo po tem času gotovo še v večji meri. Vrhtega je dovažanje preko Španije pač prepičlo.

Kaj pa pravijo sovražniki?

Tolažijo se s tem, da je vsaka nemška akcija rodila protiakcijo; tako da so Nemci od cepelinovih napadov pričakovali, da se bodo Angleži, omehčani, udali, pa so se varali. Priznajo pa, da je brezobzirno vojskovanje s podmorskimi čolni resnejše in nevarnejše orožje. Francozje si ne prikrivajo nevarnosti, upajo pa, da bo še vendar toliko trgovskih ladij ušlo in prišlo na svoje mesto, da bodo vzdržali. Zavedajo se pa prav dobro vpliva te akcije na nevtralce, ki se branijo podajati se v nevarnost. Res so velike paroplovne družbe ustavile promet po morju. Drugače je seveda s francoskimi in angleškimi družbami, ki so militarizirane in morajo mornarji kakor vojaki na bojišče. Francozje naglašajo, da niso nič manjši patrijotje kakor so Nemci, in da si bodo radevolje pritrgovali, udobnosti žrtvovali in trpeli.

Amerikanci pri vsej resnosti položaja niso izgubili svojega humorja. „United Press“ poroča namreč iz Newyorka: Neoborožena ameriška tovarna parnika „Orleans“ in „Rochester“ se kosata v tekmovalni vožnji čez Atlantski ocean za čast, kateri izmed obeh bo prilul najprej v nevarno cono.

Med sovražniki se pa slišijo tudi obupni glasovi. Tako piše „Morningpost“: „Če se Nemčiji posreči, odrezati Angleško na morju in se ne ozirati na glasove nevtralcev, bo dobila vojsko.“ Vsekako je po dosedanjih poročilih delovanje podmorskih čolnov zelo uspešno. Tako poroča Wolf-fov urad, da je bilo samo na 9. svečana potopljenih sedem parnikov in tri jadrnice. Bile so obložene z železno rudo, pšenico, orehi in lesom za premogovnike. Nadalje je bilo potopljenih 10 parnikov in 13 jadrnic, skupaj 32.000 ton ter osem ribiških parnikov.

Kako je z vojsko.

Na vzhodni fronti se večji boji še niso razvili, je preveč snega in mraza. Pač pa se poročajo za nas srečni poizvedovalni boji. Tako so naši pri Stanislavu udrili v ruske järke in se s plenom in ujetniki vrnili; ravnotako pri Ralicu in Woronzynu, ruski napad z ročnimi granatami v dolini Putne se je pa ponesrečil.

Zivahno je delovanje artiljerije na italijanskem bojišču. Sovražni napadi iz Št. Petra so se ponesrečili. Naši napadi so pa lepo uspeli. Tako so 9. t. m. oddelki pešpolkov 85 in 87 in drugi zavzeli več sovražnih jarkov, prizadjali Lahom krvave izgube, ujeli 15 oficirjev, 650 mož in zaplenili 10 strojnih pušk in drugega materiala. Tudi na Tirolskem so zavzeli naši eno laško postojanko in napravili ujetnike.

Na Francoskem so se začeli večji boji. Ali se bojujejo sovražniki, da ne bi Nemci prevzeli v napadanju vodstva in hočejo tam Nemce z napadi vezati, ali pa so sovražni napadi priprave za veliko ofenzivo, se še ne da dognati. Boji se vršijo na obeh straneh reke Ancre. Angleži so bili odbiti.

V Macedoniji so po uspešnem artiljerijskem obstreljevanju napadle naše čete sovražno višinsko postojanko vzhodno od Paralovega in jo zavzeli ter nekatere tabore za fronto.

† Veleadmiral Haus.

Avstro-ogrsko mornarico je zadela izredno huda izguba. Mornariški poveljnik, veleadmiral Anton Haus, je dne 8. svečana ob 1¹/₄ uri umrl za pljučnico; bolan je bil več dni.

Haus je prvi v naši državi nosil naslov veleadmirala. Ta naslov je pa tudi zaslužil. Kljub neugodni legi naše morske obali in kljub velikanski

premoči Francozov in Italijanov na Jadranskem morju je naša mornarica podvzela akcije, ki so vzbujale občudovanje. Haus je znal s svojo razmeroma maloštevilno mornarico tako razpolagati, da je sovražnika občutno oškodoval in ga neprestano priklenjal. Našo mornarico, pri kateri je bil Haus zelo priljubljen, preveva vseskozi junaki duh. Kako sijajno so se držali naši mornarji v vseh bojih proti veliko močnejšemu nasprotniku! Veleadmiral Haus ima pa tudi za razvoj naše mornarice velike zasluge.

Haus je sin slovenske zemlje. Narodil se je v Tolminu leta 1851. in je gimnazijo obiskoval v Ljubljani. Slovenščino, ki jo je seve popolnoma obvladal, je ljubil in se je s svojimi slovenskimi znanci rad v njej pogovarjal.

Slava njegovemu spominu!

Dnevne vesti.

Tržaški zastopniki pri cesarju. Deputacijo mesta Trsta z okolico je sprejela cesarska dvojica obenem z deputacijami drugih dežel. V deputaciji so bili: cesarski komisar dvorni svetnik Ivan pl. Krekich-Strassoldo, veletržca baron Rihard Agbori in baron Kinon Rally, veleposestnik Anton Miklavc in inženir Valter Overhoff. G. Anton Miklavc se je predstavil cesarju slovenski z besedami: Veličanstvo, najudanejši Anton Miklavc, rojen v tržaški okolici, svoječasni poslanec tržaške okolice, si dovoljujem izraziti Vašemu Veličanstvu vdanost tržaške slovenske okolice! Cesar je odgovoril slovenski: „Hvala!“ Cesar je nato vprašal nemški: „Vi ste rojen v Trstu?“ — „Da, Veličanstvo.“ — „V okolici?“ — „Da, Veličanstvo.“ — „V kakšni razdalji mesta?“ — „Pol ure, Veličanstvo.“ — „Kako se imenuje kraj?“ — „Sv. Ana.“ — „Kako je z aprovizacijo pri vas?“ — „V teh resnih časih, Veličanstvo, še precej dobro.“ S prijaznim nasmehljajem mu je cesar podal roko in se obrnil k naslednjemu članu deputacije. — Cesarica je nagovorila g. Miklavca italijanski: „Kako je sedaj v Trstu?“ — „Veličanstvo, v tako resnih časih, kot so sedanj, še precej dobro.“ — „S čim se pečate sedaj, ko niste več občinski svetovalec?“ — „S splošnimi stvarmi, posebno sem zaposlen v aprovizaciji.“ — „To je lepo za Vas. Priporočam Vam kar najtopleje, da nadaljujete svoje delo za blagor ljudstva, dokler se ne konča ta naša grozna vojna!“ Ravnotako prijazno je cesarska dvojica sprejela tudi deputacijo slovenske tržaške „Kmetijske družbe“.

Izpremembe na dvoru. Z zelo milostljivim lastnoročnim pismom in z najtoplejšo zahvalo za izbornu službo cesarski hiši je odpustil cesar Karel I. iz službe: kneza Montenuovo kot prvega najvišjega dvorjana, grofa Lanckronskega kot najvišjega komornika, grofa Berchtolda kot drugega najvišjega dvorjana, in dr. Fr. barona pl. Schießla kot ravnatelja cesarske pisarne; imenovani so bili: Princ zu Hohenlohe-Schillingsfürst za najvišjega dvorjana Nj. Veličanstva cesarja, grof Berchtold za najvišjega komornika, dr. vitez pl. Polzer za kabinetnega tajnika in sekcijkega načelnika v Najvišji kabinetni pisarni, ki mu je izročeno vodstvo iste, potem dr. Frid. pl. Schießl za člana gosposke zbornice.

Cerkvene vesti. Župnija Št. Jurij na Vinogradih, inkorporirana kolegialnemu kapitelju v Velikovec, je razpisana do 24. marca, župnija Meiselding, patronat krška škofija, do 28. marca. — Postni pastirski list prevzviš. kneza in škofa dr. Adama Hefterja obravnava o potrebi pokore. Pred vojsko je bilo človeštvo pogreznjeno v greh in zlobo, med vojsko se je le majhen del ljudi pač poboljšal, premnogi pa so postali le še slabši. Šopiri se neverjeten pohlep po imetju, brezobzirno se pogostoma izkorišča stiska bližnjega, pregreha nečistosti dviga bolj nesramno svojo glavo kot kdaj poprej, posebno v mestih. V duhu pokore darujmo Bogu vse velike žrtve, ki nam jih nalaga vojska. Brez spokornosti ne moremo prestati groznih nadlog vojske in minila bi nas potrpežljivost. Duh spokornosti pa nam prinaša sladko tolažbo. Toda post brez usmiljenosti je prazen, pravi sv. Avgustin. Škof izpolnjuje le svojo dolžnost, ki jo Cerkev nalaga svojim škofom, če se obrača na vernike škofije s prošnjo, da pošljejo za mestne reveže v Celovcu in okolici ter Beljaku na škofa živil od tega, kar jim je ostalo v lastno porabo. Bog se ne ozira na to, kolik je dar, ampak s kakšnim namenom se je dalo.

Premestitev v železniški službi. G. revident Franc Blažon je iz Prevalj premeščen v Sinčovas.

Osebnost. G. dr. Janko Kotnik je v ruskem ujetništvu nevarno obolel, pa se mu, hvala Bogu, bolezen obrača na bolje.

Promet z inozemstvom. Od 10. svečana naprej se po poštnem naročilu iz inozemstva (razen Nemčije) ne sme prekoračiti znesek 200 K, ravno tako ne znesek v inozemstvo protivrednosti 200 K.

Vlč. g. dr. Ivan Lučovnik, vojni kurat v Gradcu, je odlikovan z duhovniškim zaslužnim križcem II. razreda na belo-rdečem traku.

Mraz. Po zelo mili zimi v začetku nas je obiskal občuten mraz, ki je v Celovcu v soboto 10. t. m. dosegel svoj višek, 28°C, ob petih zjutraj celó 32°C. Dne 12. je mraz precej ponehal in se je nadejati toplejših dni. Na Češkem in v severni Nemčiji je vreme prav milo. Tako izkazuje Hamburg +1, Memel +1 in Berlin —1°.

Pomanjkanje premoga. Po mestih zelo pomanjkuje premoga. Zato so po več mestih zaprli šole in gledišča. Na Dunaju je cesar Karel dal 200 konj iz cesarske konjarne, da so mogli revežem pripeljati premoga. Ne manjka namreč premoga, ampak vozov in vozne živine. Organizacija konsumentov v Celovcu je zahtevala, da se naj zapre mestno gledišče, kjer pokurijo vsak dan skoro četrta vagona premoga, premog pa se naj razdeli med reveže. Pаметen predlog!

Celovsko gledišče in pomanjkanje premoga. C. kr. deželna vlada je v izvedbi odredbe glede varčevanja spremogom odredila, da ostane celovsko gledišče ta teden v torek in petek in bodoče tedne do nadalje ob pondeljkih in petkih zaprto. Enaka odredba glede celovskega kina ni bila potrebna, ker se v njem ne neti.

K uporabi surove masti. Kakor se nam od poklicane strani poroča, je c. kr. deželna vlada dala za poizkušnjo surovo mast razpuščati, da bi dognala, katera izmed koroških tvrdk bi iz surovin izdelala največ po najnižji ceni in najbolj kakovosti. Koroška vnovčevalnica za živino bode te dni v obratih Wohlgemuta v Beljaku in Führerja v Št. Rupertu pri Celovcu, nadalje tvrdka Pavel Hatheyer v Celovcu po 2—400 kg surove masti pod nadzorstvom organov koroške deželne preizkuševalnice za živila razpustila, izdelan surov loj kemično preiskani in določena cena za izdelovanje. Po uspehih teh poizkusov se bodo storili nadaljni koraki; pa že sedaj se lahko reče, da bo s tem dosežena nižja cena jedilnega loja. Tudi bo pri izdelovanju udeležena koroška vnovčevalnica za živino in bo končna ureditev do najpozneje 15. sušca 1917 izvršena.

Pozdrav s fronte. G. poročnik Jul. Fellacher nam piše: Stojim na goriško-kraški fronti in grudi, po kateri luti sovražnik tako strastno in poželjivo izteguje svoje strupene kremplje. Ne smem se sicer veliko gibati iz svojega podzemeljskega bivališča v kraški jami, kjer si po desetih dneh napora krvavo zaslužimo deset dni takozvanega počitka. S Primorci se imenitno razumem — čutijo pač enako kot mi, ker imajo iste težave na hrbtni. Oni so najboljše in najzanesljivejša straža proti Italiji po vojski.

Pozdrave Fellacher.

Šmarjeta pri Velikovecu. (Razne novice.) Zgubil se je Valentin Valenti pd. Begmohar, kajžar na Želinjah. Že dolgo ga je mučila huda prsna bolezen, vsled katere se mu je omračil um. Mlad fant ga je peljal v Celovec, da bi ga spravil v kak zavod. Ker pa ni imel s seboj zdravniškega spričevala, ga niso sprejeli nikjer. Ker se je mož branil vrniti se, ga je fant pustil v Celovcu, sedaj ga pa ne najdemo nikjer. Naznanilo se je orožnikom, pa dosedaj brez uspeha. Bil je sicer priden človek. Uboga žena od bridkosti ne ve, kaj bi počela. — Slovo od zvonov je bilo tudi pri nas težko. Še le 1. 1901. so se napravili zvonovi na Želinjah in 1. 1909. pri podružnici sv. Katarini. Sedaj pa smo so morali posloviti od njih. Dekleta so jih lepo ovenčala in spremila daleč čez mejo župnije. Pri župni cerkvi v Šmarjeti so vzeli dva srednja zvonova, ostal nam je še veliki, zaslužen vsled visoke starosti. Vlit je bil že leta 1526. in ima lep glas. Kedaj nam bodo zopet doneli ubrani zvonovi iz visokih lin?

Velikovec. (Pogreb junaka.) Pogreb dne 3. t. m. v Celovcu umrlega četovodje Ivana Čarfa, katerega truplo je bilo semkaj prepeljano, se je tukaj dne 6. t. m. ob ogromni udeležbi vseh slojev ljudstva brez razlike mišljenja najsijajnejše vršil. Takorekoč vse mesto se je udeležilo njegovega pogreba. Udeležili so se pogreba tudi učenci „Narodne šole“ s č.č. šolskimi sestrami. Ob pokojnikovi rojstni hiši je najpoprej truplo blagoslovil č. g. dekan S. Čemer ob asistenci č.č. gg. kanonikov Žela in Kotnika, potem je pa spreved vodil č. g. župnik Treiber na pokopališče v Št. Rupert in pokojniku na grobu tudi v slovo govoril. Tako se je pokojnikova želja izpolnila, da je bil na istem pokopališču pokopan, kjer počiva tudi njegova tako zgodaj umrla mati. Č.č. šolske sestre so zapele ob grobu ginljivo žalostinko „Nad zvezdami“. Kako veliko smo zgubili s pokojnim junakom Ivanom Čarfom! Povsod, pri posojilnici, pri izobraževalnem društvu in drugod je z veseljem sodeloval pokojni tako nadarjeni, vsestranski omikani in tako ljubeznivi slovenski mladenič. Bog naj mu bo za vse obilen plačnik! Slava njegovemu spominu, pokoj njegovi duši!

Fellerjev dobrodejni, oživljajoči
rastlinski esenčni fluid z zn.

„ELSA-FLUID“ tolaži bolečine.

Predvojne cene: 12 steklenic franko 6 kron.
Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67
(Hrvaško). Čez 100.000 zahvalnih pisem in
zdravniških priporočil. III-a

Gradnica. Težko je obolel na slepiču obče-
spoštovani g. Rebernik ter bil operiran v sana-
toriju „Mariahilf“ v Celovcu. Globoko sočutje
kažejo vsi sosedje, ki mu želijo zdravja od Marije
Pomočnice, da bi jim ohranila vzor-soseda.

44. državna dobrotelna loterija. V podporo
dobrotelnih in splošnokoristnih naprav se napravi 44. državna
loterija za civilne dobrotelne namene. Zrebanje te nad vse
priljubljene denarne loterije se vrši 22. februarja 1917. —
Kakor je razvidno iz igralnega načrta, je z dobitki bogato
opremljena in izkazuje glavne dobitke po 200.000 kron,
50.000 kron, 30.000 kron, 20.000 kron itd. Srečke se dobi-
vajo po 4 krome v kolekturah, pri poslovalnicah za razredno
loterijo, v tobačnih trafikah, menjalnicah, pri davkarjih,
poštnih uradih itd.

Politični pregled.

Nemški cesar na Dunaju.

Cesar Viljem se je mudil te dni na Dunaju,
kjer je našemu presvitlemu cesarju vrnil njegov
obisk v nemškem glavnem stanu. Pri pojedini
12. t. m. je naš cesar nazdravil cesarju Viljemu,
povdarjajoč tesno politično in vojaško zvezo obeh
držav, prijateljstvo obeh dinastij. To sporočilo
svojih prednikov bo ohranil in skrbno gojil. Na-
pitnico je končal: „Nj. Veličanstvo nemški cesar
in kralj pruski, moj zvesti prijatelj in zaveznik,
naj živi!“ — Cesar Viljem je odgovoril, zagotav-
ljajoč svojo zvesto in nepremakljivo prijateljstvo.
V tem prijateljstvu je jasen izraz tesne in v skup-
nem boju še okrepljene zveze med Avstro-Ogrsko
in Nemčijo. Bog daj, da bi ti trdno združeni de-
želi po tem resnem in velikem času kmalu zopet
postali deležni zagotovljenega miru in srečne bo-
dočnosti. „Nj. Veličanstvo cesar avstrijski in apo-
stolski kralj ogrski, moj zvesti prijatelj in zavez-
nik ter Nj. Veličanstvo cesarica in kraljica, hura!“

Nevtralne države in vojna s podmorskim čolni.

Nevtralne države so vložile zoper poostreno
vojskovanje s podmorskimi čolni pri naši in nemški
vladi vsaka svoj protest, vabilu Wilsona pa do-
sedaj še nobena ni sledila in prekinila diploma-
tične zveze. Nasprotno: Švica je prevzela varstvo
nemških interesov v Ameriki in Španija ameriških
v Nemčiji, kar se lahko smatra tako, da ne bosta
prekinili diplomatskih zvez. Kaj pa storijo južno-
ameriške države, se še ne more presoditi, Vsekako
so bile neuradne izjave Brazilije in Argentinije
precej ostre.

Nagovori deželnih glavarjev pri poklonitvenih deputacijah.

„Slov. Narod“ poroča: Kakor znano, je spre-
jel cesar pretekli teden poklonilne deputacije
avstrijskih kronovin ter je v milostljivih besedah
odgovarjal na poklonilne nagovore deželnih gla-
varjev. Večina glavarjev je nagovorila cesarja v
nemškem jeziku, glavarji dežel z nemško ve-
čino so govorili v dotičnih deželnih jezikih. Ga-
liški glavar (deželni maršal) je govoril le poljsko
in rusinsko, češki najvišji deželni maršal je go-
voril najprej češko, potem nemško in zopet češko;
moravski glavar češko in nemško; štajerski de-
želni glavar je govoril le nemško, cesar pa je v od-
govoru rabil tudi slovenske besede ter je na ta način
poudaril štajersko deželno gospodo, da zastopajo
dvojezično deželo; tudi kranjski glavar je govoril,
izvemši začetni in končni stavek, izključno nemško;
koroški seveda ni izgovoril nobene slovenske be-
sede. V splošnem se da reči, da so se le Čehi in
Poljaki držali načela narodne enakopravnosti.

Državni zbor.

Parlament bi imel mnogo in nujnega dela.
Po prvih poročilih bi imel biti že davno sklican.
Sedaj pa nas tolažijo dnevna poročila, da bo maj-

nika, druga celo, da bo junija sklican. Ga li vlada
zadržuje? Mislamo, da ne. Saj je stal sedanji mi-
nistrski predsednik grof Clam-Martinic še lani v
bojih za parlament v prvih vrstah. Tudi vojaški
krogi so se izrazili, da jih parlamentarno delo-
vanje ne more motiti. Kje je torej cokolja? Za-
držujejo le nemški nacionalci in krščanski soci-
alci, ki ne marajo parlamenta, dokler se ne iz-
polnijo njihove narodnopolitične zahteve. Naj pa
to tudi jasno povedo pred ljudstvom, da bo ve-
delo, pri čem da je.

Koroški gospodar.

Naš gospodarski položaj.

Ne domišljujemo si koroški Slovenci, da bo-
demo kaj soodločevali pri prihodnji ureditvi naše
monarhije. Nas tudi najbrž nihče vprašal ne bo;
a živeti hočemo na zemlji od prednikov podedo-
vani, hočemo biti na svoji zemlji svoji gospodje.
Bomo-li to dosegli? Vojska zahteva strašno velike
žrtve. Ne bomo-li mi tudi ena teh žrtv? Tukaj
ne mislim na nas kot Slovence, ampak na rod
kot tak: ali bodo otroci sedanjih gospodarjev še
gospodarji te zemlje. Ne mislim na opustošenje
po sovražniku, katero se mi zdi neverjetno, tudi
ne na prisilno razlastitev (odvzete zemlje) po
državi in izročitvi drugorodcem — kot Dobernig
hoče — ampak le na gospodarski razvoj po vojski:
Bomo-li v tem razvoju imeli dovolj življenske
sile, ohraniti zemljo svojim.

Gre za to, ali bomo mogli nositi bremena,
ki bodo posledica vojske. Če mislimo, da bode
treba vse vojne stroške plačati in da ti stroški
že dosegajo blizu četrtine vsega ljudskega pre-
moženja. Ali bode kmetu mogoče izhajati? Na
Nemškem se razmotriva misel ves vojni dolg kar
naenkrat plačati, kar pomeni, da bi posameznik
moral $\frac{1}{4}$ svojega skupnega premoženja oddati.
Bodo-li mogli kmeti potem izhajati? Če pa se
bodo samo obresti plačevale, tudi tedaj ne bode
boljše. Eno je gotovo. Kmet, kateri ne uporablja
vse sodobne strokovne znanosti v povzdigo kme-
tije, bode navzlic vsej svoji pridnosti težko iz-
hajal. Dobrega strokovnega napredka med nami
pa skoraj ni. Preostaja nam le eno. Ali pomnožiti
strokovno znanje in po tem znanju povzdigo kme-
tije ali pa propad. Železen korak zgodovine
ne pozna drugega izhoda. V tem tudi tiči pomen
„vseslovenske kmetijske družbe“. Ljubezen do
sebe pa nam pravi, da v slučaju, ako ne pride
do uresničenja te misli, si moramo sami pomagati.
Drugače bomo podobni jetičnemu človeku, ki
gleda smrti v obraz. Nevarno je le, da bi bilo
dete mrtvo rojeno kot naša „vnovčevalnica
živine“.

Druga zadeva, ki bode po vojski za kmeta
velike važnosti, je gotovo delavsko vprašanje. Da
kmet s samimi vojnimi invalidi in bebi ne more
izhajati, je jasno. Ne ve pa se, če bode kmet v
srečnem položaju, zdrave, mlade moči obdržati in
jim nuditi iste ugodnosti kot mesta in industrija.
Ničeva tolažba pa je, da vojska uči, kje je boljše
živeti, ali v mestu ali na kmetih. Res je: sedaj
ob vojski bi marsikateri rad živel na deželi, a
delal še ne. S prisilnimi odredbami pa se še
nikdar ni kaj poštenega doseglo.

V toliko je slovenski kmet na boljšem od
nemškega, da je njegova kmetija le majhna in v
prvi vrsti navezana na delavno moč družine in
da še mnogo poslov tovarno in mesto šteje za
tujino, kar pri Nemcih ni.

Da nas mirni čas po vojski ne najde nepri-
pravljenih kot nas je našel vojni čas, je treba
misliti. Seveda je vso delo težko, ker ravno naj-
čilejših moči ni doma in ker še med ljudi ni
prodrla vsestranska misel o potrebi poglobljenja
gospodarske izobrazbe in posebno še ne o pri-
merni uravnavi vprašanja glede delavnih moči.
Včasih se je reklo: dva človeka trije programi,
sedaj pa se lahko trdi: deset ljudi, pa nobenega
programa.

Gospodarjem v zabavo med vojsko.

V celovšem občinskem svetu je stavil občin-
ski svetnik Mayr na župana sledeče vprašanje:
Iz Lukača na Hrvaškem je došlo v Celovec dne
17. januarja 85 težkih svinj za tukajšnjo vnovče-
valnico živine, oddali so jih tukajšnji klavnici in
so jih mestni gospodje živinozdravniki ogledali.
Od došlih svinj ste povrgli dve, ena 4, druga 5
mladičev, ki so bili skupaj z maternimi svinjami
z dovoljenjem c. kr. deželne vlade prodani. Govo-
rilo se je, da je bil večji del teh 85 svinj žen-
skega spola in od teh večina načasno breja. Vse
svinje, razen dveh so bile zaklane in se je potem
pokazalo, da je bilo mnogo svinj načasno brejih
in so bili skoro doraščeni mladiči vzeti iz teles.
Po mojem preiskovanju je bilo tukajšnjemu me-
sarju Košicu prodanih 330 kg napol razvitih pu-
skov, da jih pokrmi svinjam, ostali del pa je bil

uničen. Prosim gospoda župana za preiskavo, kako
je bilo mogoče, da niso spoznali, da so svinje
breje, kljub temu, da ste v klavnici sami dve svi-
nji povrgli, in so nadaljne svinje zaklali. Po moji
sodbi je bila v tem slučaju velika gospodarska
škoda, ker po eni strani meso nosečih svinj vendar
ni dobro užitno, po drugi strani pa občini, ki je
vdeležena pri vnovčevalnici živine, ne more biti
vseeno, da vsled površnega poslovanja nastane
precejšnja denarna škoda, ko je vendar znano,
da so cene za meso strašno visoke in je za na-
vadnega moža zato uživanje mesa nemogoče, s
takimi dogodki pa menda meso vendar ne bo po-
stalo cenejše. Če so že bile kupljene breje svinje
— kupili so jih menda le veččaki — bi bili pač
lahko počakali, da povržejo svinje in bi se mla-
diči prav lahko v mestu redili. Od tedaj so došli
zopet svinje iz Hrvaškega in so bile med njimi
vnovič breje. Nujno je torej treba prejkoslej usta-
viti gospodarsko škodo, ki hoče, kakor se zdi, s
takimi dogodki postati stalna.

Koroška vnovčevalnica živine je dala v „Fr.
St.“ pojasnilo: Iz Hrvaškega in Ogrskega došle
pitane svinje je poslala avstrijska centralna na-
kupovalna družba na Dunaju. Koroška vnovčeval-
nica živine sprejema te svinje kot prejemnica
c. kr. deželne vlade za Koroško, jih kolje in mast
in meso po vladnih navodilih uporablja. Nakup in
nadzorstvo prevoza torej ni stvar vnovčevalnice,
vsled česar Mayrovo očitiranje glede površnega po-
slovanja zadene le uradne prejemne organe na
Ogrskem. Spoznati, če so pitane svinje breje, ni
tako lahka reč, če so svinje prav dobro pitane.
Po zunanjih znakih ni bilo soditi, da so bile te
svinje breje, ki so bile poslane kot pitane svinje
za klanje. Pa četudi bi se bilo to prej poznalo,
bi ne bilo pametno opustiti klanje. Ker sedaj je
takorekoč izključeno dobiti za večjo partijo mater-
nih svinj potrebno močno krmo. Še težje je rediti
prasce, ne da bi shujšali. O uporabi mleka za iz-
rejo prascev sedaj ne more biti govora. S klanjem
teh svinj tudi ni nastala nobena škoda, pač pa
narobe, ker svinje med dojenjem postanejo popol-
noma suhe in izgubijo mast. Omenjeno naj bo
tudi, da na Koroškem ni prav nobenega pomanj-
kanja mladih svinj.

Močnate jedi v gostilnah le za karte. Ob-
last je odredila, da se smejo v gostilnah, vojnih
in skupnih kuhinjah dajati močnate jedi zanaprej
le proti delu izkaznice za kruh in moko. Izvzeta
so samo močnate jedila v juhi. In sicer je za
vsako porcijo močnate jedi odvzeti gostu do vstevši
3. marca t. l. polovico sedanjega na 50 gramov
moke glasečega se odrezka izkaznice za moko,
od 4. marca naprej na 25 gramov moke glaseči
se odrezek karte za kruh in moko, ki se bo začel
oddajati od tega dne naprej. Za osebe, ki dobi-
vajo samo izkaznice za kruh, stopi do vstevši
3. marca namesto odrezka karte za moko polovico
sedaj na 70 gramov glasečega se odrezka karte
za kruh, od 4. marca pa na 35 gramov glaseči
se odrezek nove izkaznice.

Klasifikacije konj se začnejo 1. 3. v Pliberku
za občine Pliberk, Bistrica, Libuče, Blato, Žvabek,
dne 2. 3. bodo za ostale občine sodnega okraja
Pliberk pri Ahacu v Prevaljah, 3. 3. v Dobrlivasi
za občine Dvbrlovac, Galicijo, Globasnico, 4. 3.
za Škocijan, Rikarjovas, Žitarovas, za Železno
Kaplo, Jezersko, Belo bo 5. 3. v Železni Kapli; za
Djekše, Grebinj 6. 3. in za Pustrico, Rudo, Vovbre
7. 3. v Grebinju; za Št. Peter na Vašinjah, Tinje,
Velikovec 8. 3., za Važenberk 9. 3. v Velikovcu,
povsod ob 8. uri dopoldne.

Nabor privatnih žrebcev za 1917 se zavoljo
omejitve železniškega prometa preloži, kakor po-
roča c. kr. dež. vlada, in sicer v Kleblach na
ponedeljek 19. februar 1917 na 11. uro dopoldne.
V Št. Andražu v L. v petek 23. februarja ob $\frac{1}{2}$ 2.
uri popoldne.

Nakupovanje konj. V vsakem kraju, kjer bo
klasifikacija konj, bo c. in kr. armadna uprava na
prosto roko nakupovala konje, pri čemer po-
sestniki konj svoje konje lahko prostovoljno po-
nudijo.

Nova odredba glede obdačenega sladkorja.
Z 18. svečanom stopi v veljavo nova odredba glede
prometa z obdačenim sladkorjem, ki določa: Slad-
kor se sme oddajati le proti izkaznici za sladkor
oziroma odjemalnemu listu za jemanje sladkorja
po obrtnikih (§ 1). Množina za osebo za en mesec
je za Celovec, Beljak in občine, ki mejijo na Ce-
lovec 1 kilogram, v vseh drugih občinah po de-
želi pa $\frac{3}{4}$ kg. Za osebe (ne njihove družine), ki
so zaposlene v neprestanih obratih kot obrtni
delavci, za rudarje, za železniške in poštne usluž-
benice, ki se vozijo in imajo nočno službo, in za
gozdarske delavce, ki so dalje kot en dan od
svojega stalnega bivališča, se množina na mesec
zviša na $1\frac{1}{2}$ kg. V posebnih ozira vrednih slu-
čajih za bolnike morejo po zdravniškem potrdilu
dovoliti politične okrajne oblasti največ do $1\frac{1}{4}$ kg.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.

Pšenične fine moke in za kuho se v mlinih vojničnega prometnega zavoda z ozirom na pčle žitne zaloge ne sme mleti; če pride od zunaj nekaj vreč, je ta moka določena le za nevarno bolne, zlasti za bolane na želodcu, če imajo zdravniško spričevalo. Pšenične debele moke je le pičlo in je določena le za dojenčke in nevarno bolane. Pri- pomni se, da bodo morale posamezne oskrbovane občine z dobljeno množino pšenične fine in debele moke brezpogojno do 15. avgusta 1917 izhajati.

Raznoterosti.

Izkaz zdravniške statistike v letu 1916. V sodnem okraju celovška okolica: Število prebivalcev 35.051 z 29 občinami. Porok 158, nezakonskih porodov 247, zakonskih 641, umrlih v starosti 1 meseca 60, 1 leta 153, do 5 let 220, od 5 do 15 let 23, od 15 do 30 let 42, od 30 do 50 let 57, od 50 do 70 let 152, nad 70 let 165; smrtnih ponesrečb 13, samomorov 8, uboj 1. — V sodnem okraju Trg: Prebivalstva 20.284. Porok 88, nezakonskih porodov 186, zakonskih 387, umrlih 1 mesec starih 26, 1 leto 68, do 5 let 107, od 5 do 15 let 13, 15 do 30 let 10, 30 do 50 let 35, 50 do 70 let 80, nad 70 let 95; smrtnih ponesrečb 3, samomorov 5. — V sodnem okraju Borovlje: Prebivalstva 10.867. Porok 17, nezak. porodov 35, zakon. porodov 152, umrlih 1 mesec starih 11, 1 leto 23, do 5 let 40, od 5 do 15 let 7, od 15 do 30 let 11, od 30 do 50 let 13, od 50 do 70 let 55, nad 70 let 66; smrtnih ponesrečb 3.

Izkaz izdelkov tobačne tovarne v Celovcu l. 1916. Smotk: Havana viržink 810.000 kosov, trabuk 653.000, britanik 652.000, kub 2.248.000, portorik 4.760.000, mešanih inozemskih 2.402.000, cigaril 5.942.000, malih inozemskih 2.964.000, skupaj 20.431.000 smotk. Cigaret: Memphis 77.158.000, dam 27.200.000, športov 125.359.000, dram 20.342.000, ogrskih 131.739.000, skupaj 381.788.000 cigaret. Tobaka se je izdelalo 1.361.340 kg. 797 zaposlenim delavcem in delavkam se je izplačalo 651.443 K, starostnih in vojnih doklad 175.377 K.

Volki v strelskih jarkih. Na fronti na Poljskem so se pojavili v velikem številu volkovi, ki so tako drzni, da v večjih gruclah prihajajo celo v strelske jarke. Zgodilo se je celo, da so morali vojaki te vsled hude zime zlakane mrcine preganjati s strojnimi puškami.

Čemernost, slabopodutje in nevolja so čisto posledice zaprtja in slabe prebave. Jako mnogo ljudi trpi vsled tega, ki pa tega niti ne opazijo, zopet drugi pa hočejo odpraviti isto z odvajalnimi sredstvi, ki dražijo čreves in slabe želodec. Vsem tem bodi povedano, da je na razpolago iz- borno, želodec krepčajoče odvajalno sredstvo: Fellerjevo čisto rastlinske rabarbara-kroglice z zn. „Elsa-kroglice“. Točno, toda lagodno učinkujejo, ne navadijo človeka na stalno porabo odvajalnih sredstev in jih tudi ženske in otroci radi zauživajo. — Predvojne cene: 6 škatljic tega izbornega želodčnega zdravila stane poštnine prosto samo 4 K 40 v. Naročajo se pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hravska). — Tudi Fellerjev bol lajšajoči fluid iz rastlinskih esenc z zn. „Elsa-fluid“, 12 steklenic za 6 kron prosto poštnine, se lahko istočasno naroče, da je obojih domačih zdravil takoj na razpolago, če si je kdo v hiši radi prepiha ali vlage nakopal bolečine. — Elsa-izdelki štejejo že na tisoče prijateljev in pristašev. (—ev—)

Listnica upravnistva.

Vse cenjene naročnike prosimo, naj nam naznanijo pri preselitvah ali premestitvah poleg novega naslova tudi stari naslov ter številko, ki je tiskana v zgornjem kotu naslovne pasice (nad imenom). To je zaradi tega važno, da ne bi pošiljali lista pomotoma na dva kraja, na nov in na star naslov.

Obenem tudi vljudno naznanimo, da bomo še dolžno naročnino povzeli po poštni naložnici ter prosimo č. naročnike, naj vplačajo dotični znesek, sicer bi morali pošiljanje lista ustaviti.

Postni pastirski list

prevzvišenega gospoda knezoškofa krškega
s postnim redom za Krško škofija za l. 1917
se dobi v
tiskarni Družbe sv. Mohorja.
Cena 10 vinarjev.

Lastnik in izdajatelj: Gregor Einspieler, prošt v Tinjah.
Odgovorni urednik: Otmar Mihálek.
Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Plačam

najvišje cene za staro volneno robo, batirane odeje, raztrgane obleke, perilo, staro svilo, suk- nene odpadke, platnene kose, stari gumij, vseh vrst cunje in vreče. Denar sledi takoj od trgovine s starinami in produkti „Zum Lindwurm“ v Celovcu 12, Paulitschgasse 9, poleg „Hranilnega in posojilnega društva“. Tudi zbiranje najbolje plačujem.

Hranilnica in posojilnica na Želinjah
vabi vse zadružnike

na

VII. občni zbor

dne 4. marca 1917

po sv. maši v hranilničnem prostoru.

Spored:

1. Čitanje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Potrjenje računskega zaključka za l. 1916.
4. Volitev nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Priporočilo.

Prečastiti duhovščini priporočam svojo delavnico za cerkvene reči in posode posebno za bližajočo se Veliko noč.

Prevzemam pozlatenje keliho, monštranc itd., posrebenje svečnikov, svetiljk, kadilnic itd. Iz- delujem nanovo vse cerkvene posode v srebru in bronu. Proračune in risbe vpošljem takoj na za- htevo. Mnogo priznanih dopisov iz zadnjega leta je na razpolago. Prosim prečastito duhovščino, da se v slučaju potrebe posluži moje tvrdke.

E. Waidbacher, prej Mehlhofer
pasar, zlatar in srebrar
Celovec, Lidmanskýgasse št. 12.

500 kron

Vam plačam, če moj pokončevavec korenin „Ria-Balsam“ ne odstrani Vaših kurjih oči, bradavic in trde kože v treh dneh brez bolečin. Cena lončku z zajamčujočim pismom K 1.50, 3 lončki K 4.—, 6 lončkov K 6.50. — Na stotine zahvalnih in priznal- nih pism. — Kemény, Kaschau (Kassa), I., poštni predal 12/17 (Ogrsko).

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Glinjah
registrovana zadruga z neomejeno zavezo
vabi na

28. redni občni zbor

ki se bo vršil

v nedeljo, dne 25. februarja 1917,
ob 3. uri popoldne
v prostorih Hranilnice
pri Cinglcu na Trati.

Dnevni red:

1. Poročilo o poslovanju.
2. Računsko poročilo.
3. Čitanje revizijskega poročila.
4. Sklepanje glede čistega dobička.
5. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
6. Razno.

K obilni udeležbi vabi

načelstvo.

100 litrov domače pijače

osvežujoče, slastne in žejo gaseče si lahko vsakdo sam napravi z majhnimi stroški. V zalogi so: ananas, jabolčnik, grenadinec, malinovec, muš- katni hrusevec, poprovi metovec, pomarančev, prvenčev, višnjevec. Neuspeh izključen. Ta domača pijača se lahko pije poleti hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma ali žganja. Sestavine z natančnim navodilom stanejo K 10.— franko po povzetju. Za ekonomije, tvornice, večja gospodarstva, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker to delavca sveži in ne opijani in njegova delazmožnost nič ne trpi.

Jan. Grolich, Engel-drožerija, Brno 638, Moravsko.

Po Najvišjem naročilu Njeg. c. in kr. Apost. Veličanstva

44. c. kr. državna loterija

za zasebne dobrodelne namene.

Ta denarna loterija ima 21.146 dobitkov v gotovini
v skupni vrednosti 625.000 kron.

Glavni dobiček znaša

200.000 kron.

Zrebanje se vrši javno na Dunaju 22. febr. 1917.

Ena srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstraße 5, pri kr. ogr. loterij. dohod. ravnateljstvu v Budapešti, IX., glavni colniški urad, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštinih in železniških uradih, v menjalnicah itd. Igralni načrti za kupce srečk brezplačno. Srečke se pošiljajo poštno prosto.

Od c. kr. glavnega ravnateljstva državnih loterij (oddelek za dobrodelne loterije).

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za mi- nistrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelihe, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavnica: K 8.000.000.

Rezerve: K 1.000.000.

Prodaja srečke razredne
loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo,
Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.

Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke,
promese k vsem žrebanjem.